

The mechanism of the formation of disequilibrium textures in the Deh-Sard lava flows, south of Baft

Mahdavi, N.S. and Arvin, M.,

*Geology Department, Shahid Bahonar university of Kerman, Iran.
arvin@mail.uk.ac.ir*

Keywords: *Deh-Sard, Disequilibrium textures, Lava flow, skeletal growth, quench.*

Abstract: The Deh-Sard area is located about 90 km south of Baft in the Kerman province, situated in southern part of Sanandaj-Sirjan zone. It consists of intermittent lava flows (basalt, basaltic andesite and trachyandesite), pyroclastic rocks (various types of tuffs and palaeobereccias) and sedimentary rocks (lime stones and shales) of Jurassic age. The Deh-Sard lava flows are essentially composed of plagioclase (both as phenocryst and microlite), clinopyroxene (diopside-augite) and accessory minerals (opaque and apatite). Secondary minerals such as quartz, chlorite and calcite occur both as a matrix and as a pore filling minerals. The main textures of the lava flows are microlitic porphyritic, intergranular and intersertal. The plagioclase crystals have disequilibrium characteristics such as sieve texture, resorption phenomena, reaction with magma, corrosion and oscillatory zoning. These are associated with, mineral grindings and formation of Fe-Ti oxides in the cleavage planes of the clinopyroxenes. All of these evidences confirm the formation of disequilibrium conditions as a result of decompression, caused by fast magma uprising toward the earth surface. In the evolution of these crystals, minor processes such as rapid skeletal growth as a result of quench crystallization, effects of PH_2O and magma mixing are also played an important role.

پژوهشی

ساز و کار تشکیل بافت‌های ناترازمند در جریان‌های گدازه‌ای ده‌سرد بافت

نجمه‌سادات مهدوی و محسن آروین

بخش زمین‌شناسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

(دریافت مقاله ۱۳۸۰/۷/۱۷ دریافت نسخه نهایی ۱۳۸۰/۱۱/۲۳)

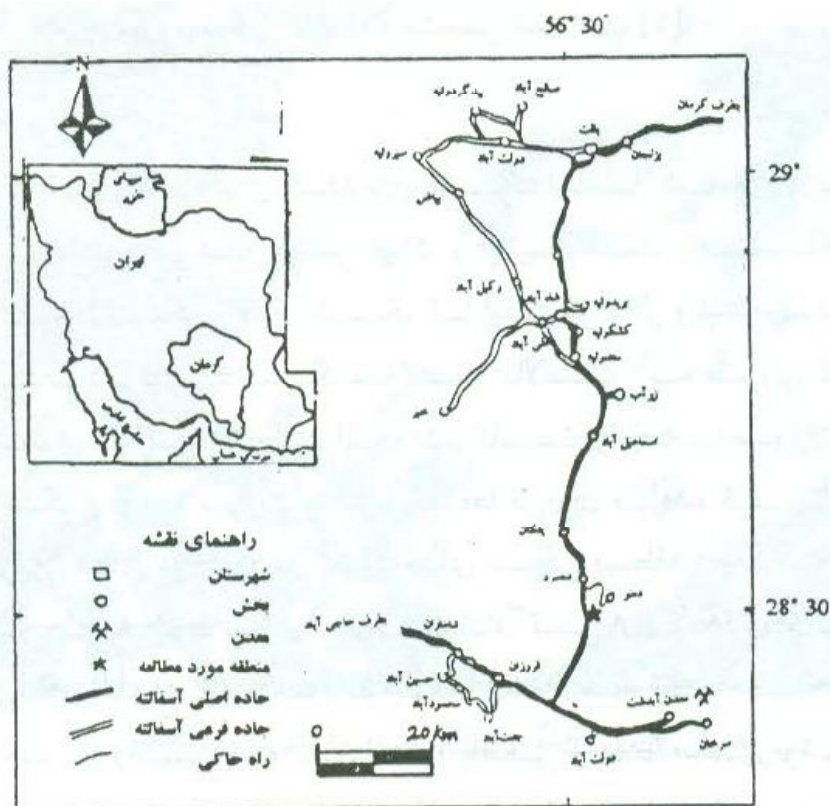
چکیده: منطقه ده‌سرد در استان کرمان، در ۹۰ کیلومتری جنوب بافت و در بخش جنوبی زون سنندج- سیرجان واقع شده است و شامل تناوبی از جریان‌های گدازه‌ای (بازالت، بازالتیک آندزیت و تراکی آندزیت)، مواد آذر آواری (انواع مختلف توف و برش‌های قدیمی) و سنگ‌های رسوبی (آهک و شیل) ژوراسیک است که به صورت بین لایه‌ای قرار گرفته‌اند. جریان‌ات گدازه‌ای ده‌سرد از نظر کانی‌شناسی از پلاژیوکلاز (به صورت درشت بلور و میکرولیت)، کلینوپروکسن (دیوپسید- اوزیت) و کانی‌های فرعی (اپاک و آپاتیت) تشکیل یافته‌اند. کانی‌های ثانوی نظیر کوارتز، کلریت، اپیدوت و کلسیت، هم در زمینه سنگ و هم شکاف سنگها به فروانی یافت می‌شوند. بافت شاخص جریان‌های گدازه‌ای به صورت مجموعه‌ای از میکرولیتیک پورفیریستیک، اینترگرانولار، و اینترسرتال است. بلورهای پلاژیوکلاز با انواع مشخصات ناترازمند نظیر بافت غربالی، پدیده‌های جذب، واکنش با ماگما، تحلیل یافتگی، و بعضاً منطقه‌بندی نوسانی دیده می‌شوند. این پدیده‌ها با خردشدگی کانی‌ها و تشکیل اکسیدهای آهن در امتداد صفحات رخ پروکسن‌ها همراهی می‌شود. همه این شواهد نشانگر وجود شرایط ناترازمند در نتیجه کاهش فشار ماگمایی هنگام صعود سریع ماگما به سطح زمین است. عوامل دیگری نظیر رشد اسکلتی سریع به عنوان نتیجه‌ای از فروچائیدگی، تاثیر فشار بخار آب و اختلاط ماگمایی نیز می‌توانند به عنوان فرایندهای فرعی در تکوین این بلورها نقش داشته باشند.

واژه‌های کلیدی: ده‌سرد، بافت‌های ناترازمند، جریان‌های گدازه‌ای، رشد اسکلتی، فروچائیدگی

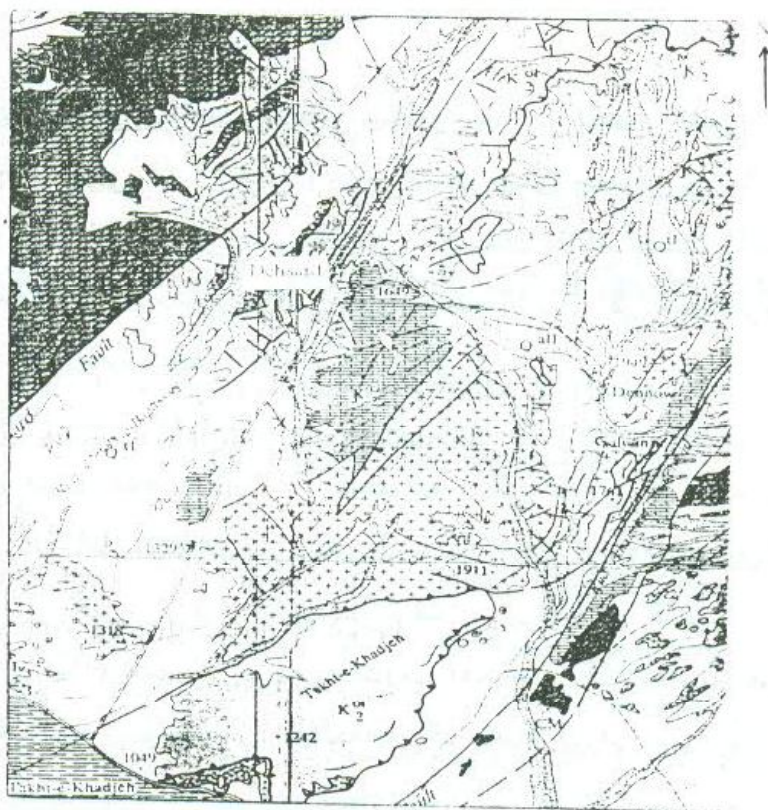
مقدمه

منطقه مورد مطالعه در محدوده شهرستان بافت (در محور بافت- ارزوئیه) بین طول های جغرافیایی $56^{\circ}28'$ تا $56^{\circ}38'$ و عرض های جغرافیایی $28^{\circ}27'$ تا $28^{\circ}37'$ و در فاصله ۳۲۰ کیلومتری جنوب غرب کرمان واقع است (شکل ۱). این مجموعه آتشفشانی- رسوبی باسن ژوراسیک بالایی- کرتاسه زیرین در نقشه ۱:۲۵۰۰۰۰ حاجی آباد مشخص شده است (شکل ۲).

این منطقه از نظر تقسیمات زمین شناسی ایران در بخش جنوبی زون سندج- سیرجان واقع است. به طور کلی این مجموعه سنگی دارای دو گونه سنگ شناسی مختلف است که شامل مواد آتشفشانی (حجم بسیار زیادی از بازالت و بازالتیک آندزیت همراه با مقادیر کمی تراکی آندزیت، توف و برش های قدیمی) و سنگ های رسوبی (شیل و آهک) است. با توجه به تناوب آهک ها و گدازه ها، به نظر می رسد که مجموعه آتشفشانی- رسوبی مورد مطالعه به یک محیط فورانی زیر دریایی تعلق داشته باشد و بدلیل ضخامت نسبتاً زیاد رسوب های آهکی نیز چنین استنباط می شود که زمان استراحت بین فوران ها طولانی بوده است [۲].

شکل ۱- نقشه راهها به سمت منطقه مورد مطالعه.

شکل ۲- بخشی از نقشه ۱:۲۵۰۰۰۰ حاجی آباد که در آن همبافت آتشفشانی- رسوبی دهسرد با علامت + مشخص شده است [۱].

بحث

گردهمایی کانیایی جریانهای گدازه‌ای دهسرد، اساساً شامل پلاژیوکلاز و پیروکسن همراه با کانیه‌های فرعی اپاک و آپاتیت است. بافت سنگها نیز از میکرولیتیک پورفیریتیک و هیالوپیلیتیک تا اینترگرانولار و اینترسرتال تغییر می‌کند. شدت دگرسانی در سنگ‌ها نسبتاً بالاست؛ به طوری که انواع کانیه‌های ثانوی کوارتز، کلریت، اپیدوت و کلسیت را چه به صورت تشکیل شده در متن سنگ و چه به صورت پرکننده حفره‌ها می‌توان مشاهده کرد.

پلاژیوکلازهای موجود در نمونه‌های سنگی منطقه دهسرد، یکنواخت نیستند و مشخصاً مربوط به دو نسل متفاوتند. نسل اول که نسبتاً درشتند و در آنها می‌توان انواع بافت‌ها و فرایندهای ناترازمند نظیر بافت غربالی و فرایندهای جذب، واکنش با ماگما، تحلیل‌یافتگی و منطقه‌بندی نوسانی (فقط در نمونه‌های بازالتیک آندزیتی و تراکی آندزیتی) را مشاهده کرد؛ و نسل دوم

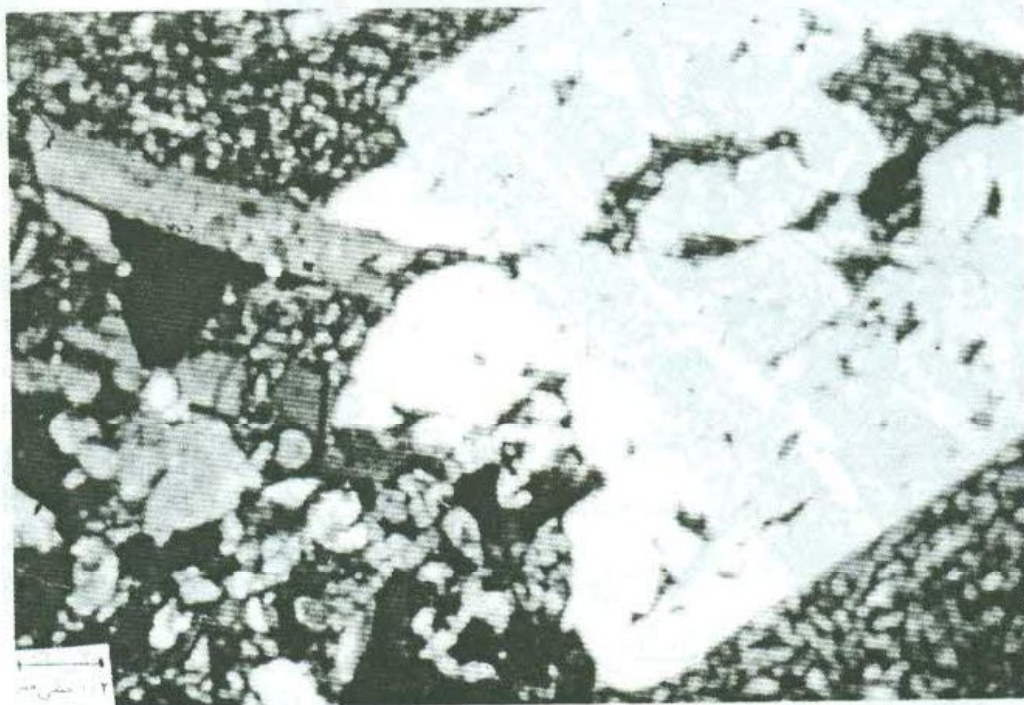
کوچکتر و دارای ترکیب نسبتاً یکنواختی هستند. این نسل پلاژیوکلازها هیچگونه بافت ناترازمندی را نشان نمی دهند.

در نمونه های سنگی منطقه ده سرد بافت های ناترازمند مذکور به سه حالت دیده می شوند:

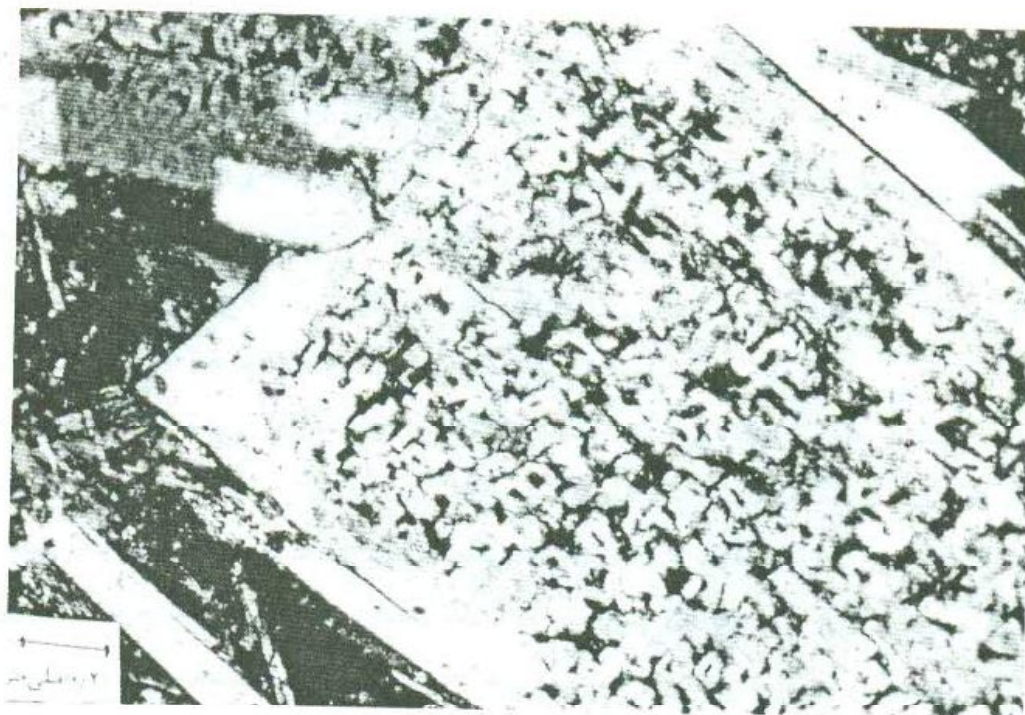
- حالت اول تحلیل یافتگی پلاژیوکلاز، بدون ورودی مواد خارجی است؛ به طوری که سطوح تحلیل یافته قابل تشخیص اند (عکس ۱).

- حالت دوم تحلیل یافتگی پلاژیوکلاز همراه با ورودیهایی از جنس شیشه است و هیچگونه نظمی در تمرکز ورودیها دیده نمی شود (نوعی بافت غربالی). در بعضی موارد این ورودیها به کلریت دگرسان شده اند (عکس ۲).

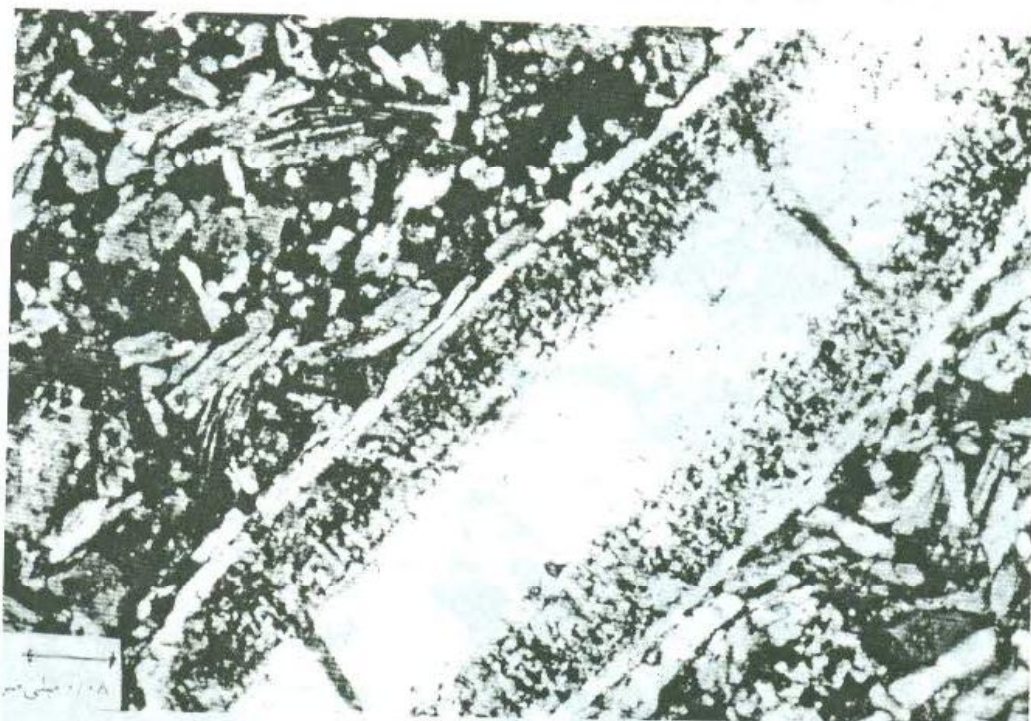
- حالت سوم تحلیل یافتگی که بیشتر در حواشی بلور صورت گرفته، به طوری که مرکز بلور نسبتاً تازه است و ورودیهایی از جنس شیشه و گاهی اکسید آهن، به صورت لایه ای مرکز بلور را احاطه کرده اند. معمولاً این لایه، خود نیز با رشد لایه ای از پلاژیوکلاز نسبتاً یکنواخت پوشیده می شود (نوعی دیگر از بافت غربالی؛ عکس ۳).

عکس ۱- تحلیل یافتگی حواشی بلور پلاژیوکلاز (XPL).

عکس ۲- دگرسانی در برداری های موجود در پلاژیوکلاز به کلریت و اپیدوت (XPL).

عکس ۳- فنوکریستی از پلاژیوکلاز با موادی از جنس شیشه و اکسید آهن در حواشی آن که با لایه ای از پلاژیوکلاز نسبتاً یکنواخت رشد یافته پوشیده شده است (XPL).

در خصوص نحوه تشکیل این بافت ها، باید گفت که بافت های ناترازمند ذکر شده عموماً به عنوان یکی از ثبت کننده های تغییرات فیزیکی در سیستم های ماگمایی شناخته می شوند. بافت های غربالی معمولاً نشانگر بقایای شبکه ای از مجاری مرتبط به هم در یک بلور هستند. این مجاری به علت انحلال بلور در نتیجه تغییر شرایط فیزیکی و شیمیایی ماگما در یک محفظه یا مجرای ماگمایی حاصل گردیده و سپس شاره باقی مانده در آنها نفوذ کرده است. رشد بعدی پلاژیوکلاز در اطراف بلور تحلیل یافته قدیمی و پوشش کامل آن، باعث قطع محدود ارتباط پلاژیوکلاز اولیه و مواد به دام افتاده در آن، با شاره باقی مانده شده و نهایتاً خروج و سردشدگی کامل ماگما باعث تثبیت آن شده است [۳].

به عقیده شلی [۴]، همزمان با انتقال ماگما به اعماق کمتر، تحلیل یافتگی چشمگیری صورت می گیرد. با کاهش فشار، تمام فازها تحت تاثیر انحلال قرار می گیرند و پلاژیوکلاز با مواد ماگمایی موجود در حفره ها، یک بافت غربالی تشکیل می دهد. مشخصاً برخی از درشت بلورها کمتر از دیگر درشت بلورها تحلیل یافته اند، بنابراین تصور می شود که ماگمای اعماق مختلف سیستم با بخش اصلی ماگمای در حال صعود مخلوط می شود. وقتی که ماگمایی در میان هسته های بافت غربالی بدام افتد و در هنگام فوران منبسط شود، درشت بلورهای پلاژیوکلاز، خرد می شوند. اگر سرعت فوران سریع باشد غیر از شیشه هیچگونه بافت سرد شده دیگری تشکیل نمی شود.

در ارتباط با علت تشکیل بافت های ناترازمند معمولاً سه سازوکار مطرح می شود:

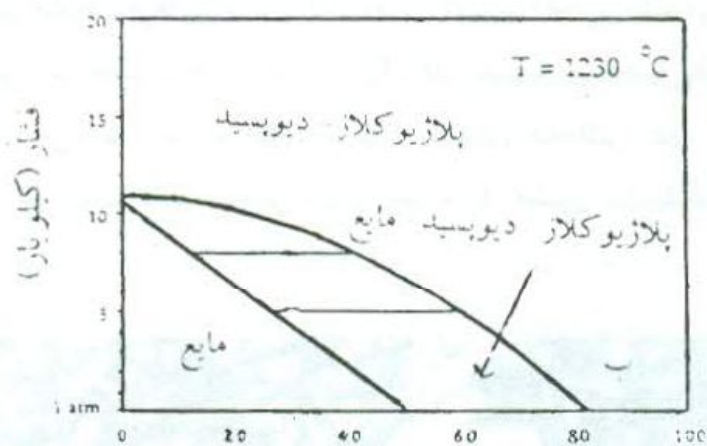
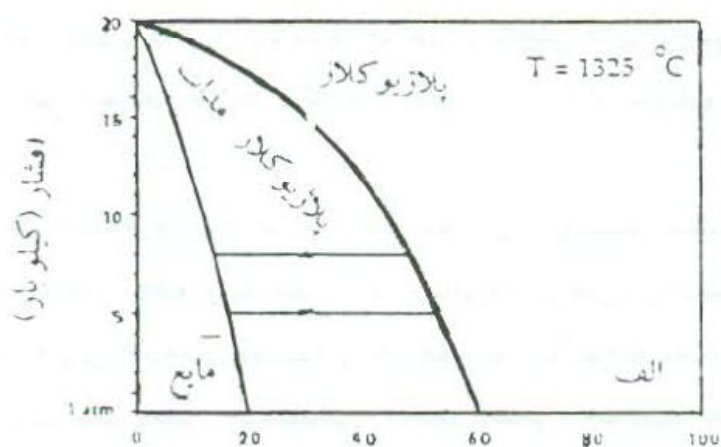
- رشد اسکلتی سریع به عنوان نتیجه ای از فروچائیدگی [۵].

در این حالت موادی عموماً موازی و یا عمود بر تیغه های ماکل پلی سنتتیک قرار گرفته و یا درزهای ما بین بلورها را در یک تجمع بلوری قطع می نمایند [۶]. این نظریه طرفداران کمی دارد و نسبتاً مطرود است.

- اختلاط ماگمایی: این فرایند نیز به عنوان یک فرایند مؤثر در تشکیل بافتهای ناترازمند در پلاژیوکلازها و دیگر کانی ها شناخته شده است. تسوچی یاما [۷] ایجاد پوشش های غبارآلود را در اطراف مرکزهای سدیک پلاژیوکلازها

ناشی از اختلاط ماگمایی می‌داند که در اثر تغییرات انتشاری بین پلاژیوکلازها و مواد مذاب گسترش یافته در کانال‌های ریز پلاژیوکلازها صورت می‌پذیرد. هالسور [۸] معتقد است که وقتی ماگمای بازالتی آبدار به درون ماگمای ریولیتی تزریق می‌شود (اختلاط ماگمایی)، ناپایداری دو ماگما از لحاظ چگالی باعث آزاد شدن مواد فرار در طول تبلور می‌شود. بالاخره اختلاط بعدی این دو منجر به رشد اسکلتی خیلی سریع پلاژیوکلاز در ریولیت و بدام افتادن تکه‌هایی از ماگما می‌شود. آزمایشات تسوچی‌یاما [۷] نشان داده است که گرم شدن پلاژیوکلاز در دمای بالاتر از دمای لیکیدوس باعث حل شدن این درشت بلورها و گرد شدن شکل آنها می‌شود. اگر درصد آنورتیت درشت بلور کمتر از درصد آنورتیت پلاژیوکلاز در حال تعادل با ماده مذاب باشد، سطوح خورده شده موجود در یک بافت غربالی، به‌صورت ناهموار و برجسته در می‌آیند و با ماگما پرمی‌شوند. در این صورت پلاژیوکلاز با مایع واکنش می‌کند و کلسیم‌دار می‌شود. اگر ماگمای اسیدی و بازی با همدیگر مخلوط شوند، فلدسپار سدیک موجود در ماگمای اسیدی حل می‌شود، و بافتهای غربالی پدید می‌آیند و نهایتاً بخشهای خورده شده، در اثر واکنش کلسیم‌دار می‌شوند. وقتی که تبلور به پایان می‌رسد، بافت غربالی با رشد پلاژیوکلاز کلسیم‌دار شکل‌دار، پوشیده می‌شود. پلاژیوکلاز کلسیم‌دار در ماگمای باریک‌تر، همگام با سرد شدن ماگما در طی اختلاط ماگمایی به رشد خود ادامه می‌دهد؛ ولی رشد بلورهای شکل‌دارتر باعث سدیک‌تر شدن آن می‌شود. با توجه به ترکیب سنگ‌شناسی محدود جریانهای گدازه‌ای ده‌سرد و عدم وجود شواهد دیگر دال بر اختلاط ماگمایی، به نظر می‌رسد که این فرایند نمی‌تواند توجیه‌کننده تشکیل بافتهای ناترازمند در این منطقه باشد و فقط می‌توان نقش آن را به‌صورت فرعی و در قالب تغذیه دوباره ماگما از محفظه ماگمایی در نظر گرفت.

-کاهش سریع فشار ماگمایی: تاثیر افت سریع فشار ماگمایی در تغییر ترکیب پلاژیوکلازها، از جنبه‌های مختلفی قابل بررسی است. استفان و همکاران [۳] نشان دادند که در یک سیستم تک‌دما (فشار جانبی در مقابل ترکیب شیمیایی) برای پلاژیوکلازها، با کاهش فشار، ترکیب شیمیایی غنی از آنورتیت خواهد شد، اما به علت شیب نزدیک به قائم منحنی‌ها، این تغییرات چندان قابل توجه نیستند (شکل ۳). حضور

درصد مولی آنورتیت

شکل ۳- سیستم تکدمای پلاژیوکلاز در دو حالت مختلف:

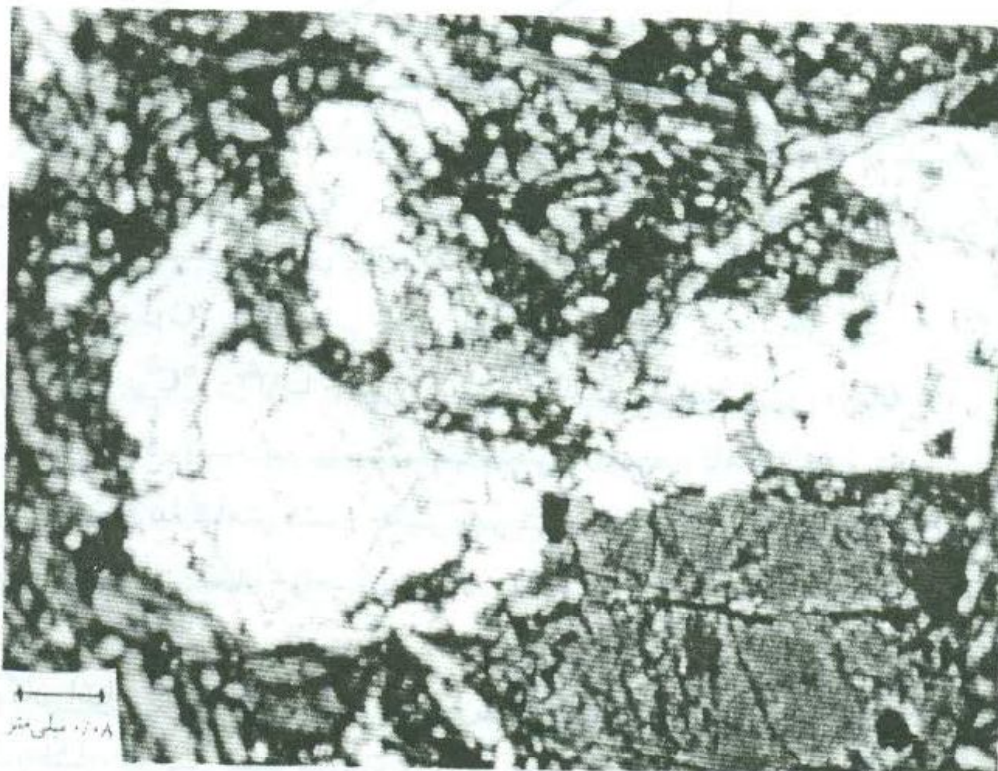
الف- در 1325°C بدون حضور سازندگان اضافی؛

ب- در 1320°C با حضور دیوپسید. چنانکه مشخص است با اضافه شدن دیوپسید به سیستم شیب منحنی ها مشخصاً کاهش یافته و در نتیجه با کاهش فشار جانبی افزایش بیشتری در میزان آنورتیت پلاژیوکلاز ایجاد خواهد شد.

سازندگان اضافی نظیر دیوپسید، این نقش را بسیار برجسته تر می نماید، به طوری که با کاهش فشار، افزایش نسبتاً شدیدتری را در میزان آنورتیت پلاژیوکلاز خواهیم داشت. علت این امر ناپایداری دیوپسید در حین کاهش فشار است. با ته نشینی و جذب همزمان پلاژیوکلاز و دیوپسید در سیستم آل بیت- آنورتیت- دیوپسید، ترکیب مایع باقی مانده تغییر خواهد کرد.

به طور کلی پلاژیوکلاز و دیوپسید هر دو با کاهش فشار به صورت نیمه پایدار در آمده و قابل حل شدند؛ اما در فشارهای کمتر از ۸-۱۰ کیلو بار، دیوپسید کاملاً ناپایدار می شود.

بنابراین در فشارهای نزدیک به حد پایداری دیوپسید، نسبت دیوپسید به پلاژیوکلاز سریعاً کاهش یافته و به تبع آن مایع باقی مانده غنی از کلسیم می شود. این امر باعث تبلور پلاژیوکلازهای کلسیم دار خواهد شد. با توجه به وجود بافت های نائرازمند در دیوپسیدها نظیر خردشدگی، تحلیل یافتگی حواشی بلور، و تشکیل اکسیدهای آهن در امتداد رخ های آن در گدازه های ده سرد (عکس ۴)، می توان گفت که دیوپسیدهای مذکور مشخصاً متحمل حداقل یک فاز ناپایدار و تحلیل یافتگی شده اند و در نتیجه به نظر می رسد که توجیه تشکیل بافت های انحلالی در پلاژیوکلازهای سنگ های مذکور در قالب تاثیر کاهش فشار همراه با حضور سازندگان اضافی نظیر دیوپسید مناسب باشد.

عکس ۴- تحلیل یافتگی و خردشدگی پیروکسن های بازالت های فاقد حفره در منطقه مورد مطالعه (XPL).

یکی دیگر از عواملی که میزان تاثیر کاهش فشار را در تغییر ترکیب پلاژیوکلازها کنترل می کند، درصد آب ماگماست، به طوریکه می توان اثر کاهش فشار را در سه حالت (۱) ماگماهای خشک (۲) ماگماهای اشباع و (۳) ماگماهای ابر اشباع از آب بررسی کرد. در حالت کلی حضور آب توأم با کاهش فشار سبب کاهش چسبندگی ماگما و به تبع آن سقوط منحنی های سالیدوس و لیکیدوس و تحلیل یافتگی بلورها، سهولت صعود ماگما به سطح زمین و نهایتاً افزایش نرخ انتشار خواهد شد، اما کاهیدگی سریع بخارها در طی فوران ماگما باعث صعود منحنی های سالیدوس و لیکیدوس شده و در نتیجه، جذب دوباره و تحلیل یافتگی متوقف خواهد شد [۳].

با توجه به طبیعت بازیک و عدم وجود کانی های آبدار اولیه در سنگ های آتشفشانی دهسرد، به نظر می رسد که میزان آب ماگمای تشکیل دهنده این سنگ ها بالا نیست (کمتر از ۳ درصد)، بنابراین سازوکار تغییرات فشار بخار آب همگام با کاهش سریع فشار، نقش مهمی در تشکیل بافتهای ناترازمند در این پلاژیوکلازها ایفا نکرده است.

بوداشت

بر اساس آنچه بحث شد چنین استنباط می شود که در تشکیل بافتهای ناترازمند در پلاژیوکلازهای سنگ های آتشفشانی منطقه دهسرد، مهمترین عامل افت سریع فشار ماگمایی همگام با حضور سازندگان اضافی نظیر دیوپسید در سیستم بوده است. تاثیر فشار بخار آب، ناچیز و قابل چشم پوشی است. با وجودی که هیچگونه شاهدهی مبنی بر عملکرد قطعی اختلاط ماگمایی وجود ندارد؛ اما باز هم نمی توان نقش اختلاط ماگمایی را در تکوین این بلورها به طور صد درصد رد کرد [۹].

مراجع

- 1 - Sabzehei, M. (1994) Geological map of Iran, 1:250000 series, Hadjiabad quadrangle. Geol. Surv. Iran, Thehran.
- ۲- مهدوی، ن.س، (۱۳۸۰)، پترولوژی، ژئوشیمی و خاستگاه جریانهای گدازه ای منطقه دهسرد، جنوب بافت. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید باهنر کرمان، دانشکده علوم، ۱۳۲ ص.

- 3 - Stephen, T., Nelson, S.T., and Montana, A. (1992) Sieve-texture plagioclase in volcanic rocks produced by rapid decompression. *Am. Mineral*, 77: 1242-1249.
- 4 - Shelley, D. (1993) *Igneous and metamorphic rocks under the microscope*. Chapman and Hall, University Press, Cambridge, Great Britain, 445 p.
- 5 - Kuo, L.C., and Kirkpatrick, R.J. (1982) Pre-eruption history of phryicbasalts from DSDP legs 45 and 46: Evidence from morphology and zoning in plagioclase. *Contrib. Mineral. Petrol.*, 79: 13-27.
- 6 - Dungan, M.D., and Rhodes, J.M. (1978) Residual glasses and melt inclusions in basalts from DSDP legs 45 and 46: Evidence for magmamixing. *Contrib. Mineral. Petrol.*, 67: 417-431.
- 7 - Tsuchiyama, A. (1985) Dissolution kinetics of plagioclase in the melt of the system diopside albite - anorthite, and the origin of dusty plagioclase in andesites. *Contrib. Mineral. Petrol.*, 89: 1-16.
- 8 - Halsor, S.P. (1989) Large glass inclusions in plagioclase phenocrysts and their bearing on the origin of mixed andesitic lavas at Toliman Volcano, Guatemala. *Bull. Volcanol.*, 51: 271-280.
- ۹- مهدوی، ن.س.، و آروین، م (۱۳۷۹) پدیده‌شناسی پلاژیوکلازها در جریانهای گدازه‌ای ده‌سرد بافت. فشرده مقالات هشتمین همایش انجمن بلورشناسی و کانی‌شناسی ایران، دانشکده علوم پایه، دانشگاه فردوسی مشهد، ۳۷۸-۳۸۱ ص.